

ZVON

ČERVEN / JUNE

2018

časopis krajanské rodiny v New Yorku

www.zvon.info

Kresťanská spiritualita a mníšske hnutie

Maryknoll

MV

V dnešnom príspevku sa prenosieme už do 20. storočia a predstavíme si misionárov zo spoločnosti Maryknoll (v preklade Máriin vŕšok, od miesta kde vznikli v štáte New York), pôvodným názvom Americká katolícka spoločnosť pre zahraničné misie. Jedná sa o misijnú spoločnosť apoštolského života založenú v roku 1911. Túto spoločnosť založili dvaja katolícky kňazi - Thomas Frederick Price a James Anthony Walsh. Na začiatok treba povedať, že myšlienka misijnej spoločnosti v USA v tom čase bola pomerne odvážna.

Katolícka cirkev v Amerike v tom čase mala čo robiť aby odrážala nevraživosť Američanov voči nej. Táto nevraživosť pramenila z dvoch skutočností – väčšinovo protestantské obyvateľstvo, ktoré bolo tradične protikatolícky naladené, a veľké imigračné vlny katolíkov do USA od druhej polovice 19. storočia. Jednalo sa najmä o Európanov – Írov, Talianov, ale aj menšie národy ako nás Slovákov. Z histórie vieme, že títo imigranti neboli pôvodnými obyvateľmi prijímaný s pochopením, zároveň však výrazne zvýšili počet katolíkov v Amerike. Cirkev mala čo robiť aby pokryla rastúce potreby svojich ovečiek a tiež geograficky obrovské územie USA, najmä juh Spojených štátov. Logicky teda zahraničné misie nepatrili k prioritám doby. Ako to už ale býva, Boh neuvažuje ako my ľudia a toto dielo požehnal.

Misionári spoločnosti „Maryknoll“ začali svoje misie v Číne a pokračovali v Kórei, neskôr prenikli aj do Južnej Ameriky a Afriky. Majú aj prezývku „námorná pechota Katolíckej cirkvi“ (podľa US Marine Corps) a to preto, lebo často pôsobia v ťažkých podmienkach a medzi extrémne chudobnými ľuďmi. Do značnej miery sa venujú práci s indiánmi – pôvodnými obyvateľmi, ktorí sa často ocitajú na okraji spoločnosti. Ďalšou významnou črtou charizmy týchto misionárov je dôraz na sociálne témy.

Tu by som sa rád pristavil pri takzvanej „teológii oslobodenia“, s ktorou býva táto spoločnosť niekedy spájaná. Nemám tu síce priestor na podrobný rozbor tejto teológie (na ktorý si ani netrúfam), tak len načrtnem niektoré jej črty. Jedná sa o teologické myšlienky populárne najmä v Južnej Amerike v druhej polovici 20. storočia. Dalo by sa zjednodušene povedať, že sa jednalo o akýsi pokus skĺbiť kresťanstvo so socializmom. Tieto snahy vychádzali z legitímnej snahy mnohých kňazov pomôcť riešiť

extrémnu chudobu svojich ovečiek. Avšak tu sa dostali niektorí duchovní na tenký ľad a viacerí z nich sa nakoniec s Katolíckou cirkvou dobrovoľne alebo aj nedobrovoľne rozlúčili. Cirkev má totiž veľmi hlbokú a dobre spracovanú sociálnu náuku. Avšak súčasťou hnutia teológie oslobodenia sa stal aj politický aktivizmus a to až do tej miery, že niektorí kňazi sa pridávali k rôznym ľavicovým hnutiam a rebelom a aktívne bojovali za politické ciele. Za všetkých by som spomenul prípad pátra Miguela d'Escoto Brockmanna, člena Maryknoll, ktorý sa pridol k ľavicovým rebelom v Nikarague a neskôr slúžil ako minister zahraničných vecí aj predseda Valného zhromaždenia OSN. Vzhľadom na jeho politickú činnosť mu pápež sv. Ján Pavol II. zakázal výkon kňazského povolania. Na vlastnú žiadosť mu bola kňazská činnosť povolená až krátko pred jeho smrťou pápežom Františkom.

Na záver ostáva len dodať, aby sme sa nezabudli modliť za misionárov. Pracujú často v ťažkých podmienkach ďaleko od svojej vlasti a neraz v chudobe a nepriatí. Pamätajme aj na chudobných a nezabudnime, že Cirkev má aj sociálnu náuku a vyzýva nás nielen k spoločenskej a ekonomickej spravodlivosti ale aj deleniu sa s chudobnými. Pretože všetko čo máme pochádza z Božích rúk – „Čo máš, čo si nedostal? A keď si dostal, čo sa chvasceš, akoby si nebol dostal?“ (1 Kor 4,7). Naša kresťanská logika má vychádzať z toho známeho „poslední budú prvými a prví poslednými“ (Mt 20,16) – čo je pravý opak toho, čo nás učí tento svet.

Misionár, biskup Francis X. Ford, narodený v Brooklynu, byl mezi prvními maryknollskými misionáři v Číně (1918). Po nástupu komunismu byl zatčen a uvězněn. Zemřel v lágru v roce 1952. Dnes se jedná o jeho svatořečení.

Google, přesněji řečeno, lidé pracující ve firmě Google, pozvali biskupa Roberta Barrona, aby přednášel v ústředí firmy. Biskup Barron je známý svými výstižnými promluvami. Má také svůj evangelizační projekt, který najdete na www.worndonfire.com.

Tématem bylo “náboženství a otevřená mysl”. Převážně mladí zaměstnanci Google a YouTube si vyslechli velmi zajímavou přednášku - odkaz najdete na naši webové stránce.

Biskup Barron začal s hledáním a touhou každého člověka najít pravdu a být šťastný. Google toto hledání velmi usnadňuje. Na Googlu můžeme najít spoustu informací prakticky stisknutím jednoho tlačítka. Je úžasné kolik užitečných informací nám usnadní život. A tak “search engine”, který umožňuje hledat pravdu a informaci na internetu je jaksi podobný s hledání absolutní pravdy po smyslu života a štěstí, které my lidé hledáme v náboženství.

Sv. Tomáš Akvinský, kterého biskup rád cituje, nám nabízí několik kandidátů na absolutní štěstí. Prvním je bohatství. Když budeš bohatý, zajistíš si štěstí a můžeš se v životě zaobírat dalšími věcmi jako je studium, umění, filozofie atd. Druhým je uznání a sláva. Lidé mě budou uznávat a oslavovat. Dalším kandidátem je moc. Když budu mocný, mohu si dělat co chci, budu svobodný a nikdo mi nebude nařizovat, co mám dělat. Posledním kandidátem je potěšení. Potěšení z jídla, pití nebo jakékoli zábavy, mě naplní štěstím.

Každý z těchto čtyřech kandidátů má ale své meze, které člověka toužícího po štěstí nakonec plně neuspokojí. Člověk chce víc. Bohatství mě neustále žene po touze po větším bohatství. Uznání a sláva s časem upadá a mnohdy mě zklame. Moc má vždy svou mez, i když je člověk v mnoha případech velmi mocný. Potěšení v různých věcech tohoto života je takový “side effect” mého konání.

Nakonec Tomáš Akvinský dochází k poznání, že nic z tohoto světa mě nenaplní úplným štěstím, po kterém toužím. Štěstí ale není utopie, to můžeme najít v Bibli. Bible nám ukazuje právě štěstí, které můžeme najít v Bohu, který je Láska. Jedině tomuto Pravému Bohu se máme klanět a obětovat vše, co máme, abychom byli šťastní.

Jako vrchol všeho stvořeného se lidé klaní Bohu a prosí ho o návrat ztraceného štěstí. Toto klanění a oslava se nejvíce uskutečňuje při mši svaté. Tam je s námi pohromadě jeden výjimečný člověk, Bohočlověk, Ježíš Kristus, Boží Syn.

Toto je jen krátký výtah z velmi bohaté a poučné přednášky, kterou velmi vřele doporučuji k poslechu. [zde](#)

*Přeji Vám hezké čtení,
Fr. Antonín*

ve Forest Hills 22. května 2018

Slavnost Nesvětějšího Srdce Ježíšova

8. června 2018

V dnešním světě, ve kterém je tolik osamocení a beznaděje, potřebují naléhavě ženy, muži i děti poznat Boží srdce. To srdce, které odpouští, které se o lidi stará, a které uzdravuje. Toto srdce není naplněno nedůvěrou, touhou po pomstě, předsudky, ani nenávistí. Toto srdce touží jen po jediném: lásku rozdávat a jako odpověď pak lásku přijímat. Toto srdce trpí, když vidí lidské utrpení, a když vidí lidskou nedůvěru svěřit se Božímu srdci, které chce rozdávat útěchu, naději a odvahu.

(Podle H. J. Nouwena)

PŮVOD A SYMBOLIKA SVÁTKU

Úcta k Božskému Srdci Páně se rozšířila zvláště od 17. století. Podnětem k tomu byla zjevení svatě Markétě Marii Alacoque (1674), ve kterých jí bylo dáno poznat lásku Ježíšova Srdce. Probodené srdce, ovinuté trním, s plameny a křížem, symbolizuje Ježíšovu nepodmíněnou lásku k člověku.

SRDCE

Ve všech národech je srdce symbolem středu lidské bytosti, symbolem lidskosti, vztahů, symbolem lásky... Kdyby svět zapomněl na „srdce“, zavládla by v něm jen vůle a rozum. Tak by se svět stal chladným a krutým. Proto přišel Boží Syn na zem, aby ukázal, že Bůh je láska, a že má své srdce otevřené pro každého člověka. Je pro nás útěchou a oporou, že nad každým člověkem bdí Boží srdce, které má nekonečnou lásku i moc a říká: „Miloval jsem tě odvěkou láskou a přitáhl jsem tě slitovně na své srdce“ (Jer 31,3). „Bůh je navždy skála mého srdce a můj podíl.“ (Žl 73,24)

NOVÉ SRDCE

U člověka vyjadřuje srdce jeho celkový charakter. Pravá podstata člověka nespočívá v jeho zevnějšku, kráse, či síle, ale v nitru, v srdci. Bůh se nedívá na to, co pokládají za hlavní lidé. „Člověk se dívá jen na to, co má

před očima. Hospodin však hledí na srdce“ (1Sam 16,7). Protože srdce je výchozím bodem veškerého lidského jednání, myšlení a cítění, zaslíbil Bůh: „Odstráním z vašeho těla srdce kamenné a dám vám srdce z masa“ (Ez 36,26).

TRÉNOVAT NOVÉ SRDCE

Svatý Petr napsal, že křesťan je ten, kdo miluje “z čistého srdce“. Ale o jakém srdci je řeč? O srdci novém! Člověk už kdysi o nové srdce prosil: „Stvoř mi čisté srdce Bože“ (Žl 51,12); a sám Bůh dar nového srdce slíbil: „Dám vám nové srdce a do nitra vám vložím nového ducha“ (Ez 36,26). Nové srdce bylo stvořeno v každém pokřtěném člověku. Jen ho musíme přimět, aby tlouklo, musíme ho trénovat. (Raniero Cantalamessa)
V tom je láska: ne že my jsme si zamilovali Boha,
ale že on si zamiloval nás... (1Jan 4, 10)

převzato z www.vira.cz

Svatý Jan Nepomucký

jako stavitel mostů mezi lidmi, se ocitl vedle sv. Petra na nejnovější sérii vatikánských známek. A na další z nich se objevuje zase cyrilometodějský motiv, který připomíná uznání staroslověnštiny za čtvrtý liturgický jazyk.

Český světec se stal v této nové emisi „Evropa 2018 - Mosty“ protějškem přímo sv. Petra, patrona stavitelů mostů. Na známce je zobrazen na pozadí Karlova mostu a Hradčan, zatímco kníže apoštolů má za sebou pohled na římský Andělský most a baziliku sv. Petra. Jejich

autorem je italský umělec Stefano Morri. Vatikánský úřad v popisu připomíná, že sv. Jan Nepomucký zemřel jako mučedník ve 14. století svržením z mostu do Vltavy. Znáмка bude stát euro a vytiskne se jich nanejvýš 150 tisíc.

K vydání známek dochází týden před barokními svatojánskými slavnostmi Navalís, které proběhly 15. května u pražského Karlova mostu — letos už podesáté. V předvečer svátku se konala modlitební vigilie ve svatovítské katedrále, procesí a barokní vodní koncert na hladině Vltavy. Světce tradičně do Prahy přijíždějí uctít poutníci z celého světa, organizátoři se totiž snaží šířit úctu k němu i za hranicemi — například v Itálii, Chorvatsku, ale i v Latinské Americe. Oslava sv. Jana Nepomuckého proběhla samozřejmě i v jeho rodišti, v Nepomuku, ale také na mnoha dalších místech. Barokní poutí Mezi dvěma Jány jej oslavili třeba v Letařovicích na Českodubsku nebo lidovou krojovou pouti na Zelenou horu u Žďáru nad Sázavou.

Další vatikánská známka, která se dotýká české historie, je vydána u příležitosti 1 150. výročí uznání staroslovenštiny jako čtvrtého liturgického jazyka vedle hebrejštiny, řečtiny a latiny. Na známce slovanští věrozvěstové Cyril a Metoděj přicházejí do Říma a předávají papeži Hadriánovi II. relikvie sv. Klimenta a překlady evangelií do staroslověnštiny. Vatikán známku vydává spolu se Slovenskem. Stojí 5,95 eur a vyjde v počtu 80 tisíc kusů. Jak informovalo tiskové oddělení Slovenské biskupské konference, grafickou předlohu vytvořil slovenský grafik a rytec František Horniak podle obrazu Dušana Kállaye.

Vyobrazení se inspirovalo mozaikami z římské baziliky Santa Maria Maggiore a kodexem Zographensis z 10. století. Ve středu známky jsou první čtyři verše Janova evangelia ve staroslovenštině. Vychází z předlohy tohoto skvostu slovanské literatury 10. století nalezeného v klášteře Zograf na řeckém poloostrově Athos. Vatikán tiskne vlastní poštovní známky od ledna roku 1852 a jsou častým předmětem zájmu sběratelů.

převzato z Katolického týdeníku 19/2018

Blahopřejeme:

Dne 23. června 2018 si řeknou své ano na celý život **Simon Mahler a Megan Grover** v kostele sv. Jana Nepomuckého v Praze. Snoubencům, kteří žijí tady v New Yorku, přeji za celou krajanskou rodinu, hodně štěstí, zdraví a hlavně Boží požehnání na jejich společné cestě životem.

Fr. Antonín

Why I go to Church

*A View from the Pew
by Deacon Greg Kandra*

Once I got an e-mail from a woman who is a reader of my blog, “The Deacon’s Bench.” She’s having trouble with her faith. She wrote:

I was always told to go to church every Sunday, not to miss for any reason, so I could worship God. But why? Is God so conceited that he has to have millions of people worship him every Sunday without fail, in a certain way, at a certain time? If so, I’m not so sure I want to have Him as my God. After all, if He is so conceited, why would He care about our lives and what happens to us and our world?

So, I suppose the real question I am asking is, why do you go to church? What’s the reason behind getting up every day, or even just every Sunday, and making the trek over to the church at some early hour of the morning?

Well, I suppose I could have told her that “I go to church because it’s part of my job as a deacon,” but that seemed pretty lame. And it’s not entirely accurate. There are many good reasons for going to church, above and beyond the obvious one (and even beyond the fact that it’s considered a grave sin to miss Mass intentionally.)

I thought about it. I prayed about it. And this is what I wrote back:

Dear A _____:

I go to church for many reasons: to pray, to sing, to talk to God (and, as John Denver put it, “listen to the casual reply”). I go to experience the beauty of the liturgy, which lifts my heart and mind to The One who created me. I go to share the experience of community (and communion) with those around me, to share fellowship and faith. I go to receive Him in the Sacrament of Communion, and in receiving Him, bring Him out into

the wider world. I go for consolation, for inspiration, for transcendence, for hope. I go to share in a ritual that is both ancient and new, and which has its roots in the Jewish sacrificial offerings of our forefathers: that I am part of a larger body of believers that exists today because of the many battles that were fought and lives that were lost for the profound and sacred words that make up our Creed.

I go because I can, and because many around the world can't. I go because I live in a place that still cherishes devotion and piety and faith, and I cannot take that for granted. I go because I am free to do so.

I go to hear proclaimed out loud the timeless words of scripture, and to hear proclaimed, as well, the stunning act of love: "This is my body..."

I go because, invariably, I feel better for having gone.

I go to pray for all my petty problems and concerns, but also to pray for my family and friends, and even to pray for those I don't like. I go because I believe that if I join my own prayers with those of the wider world, it just might do some small amount of good.

I go because it matters to me. I've been richly blessed, beyond my wildest imaginings, and the least I can do for God is to give Him back just one hour of my life on a Sunday.

I go because I love my faith, and I love my God.

I have no idea what she thought of my answer. She never got back to me. But thinking about why I do what I do helped to clarify for me the mystery and the beauty of the faith we share. So often, we do things like go to Mass without really thinking about it.

But try this: Think about it. You might be surprised at what you find.

Události - VE ZKRATCE

5. května „Náboženství je opium lidstva.“ Těmito slovy vyjádřil svůj vztah k duchovnímu životu věřících lidí Karel Marx, německý filozof, od jehož narození uplynulo 200 let.

8. května in honor of the 50th Anniversary of Blessed Paul VI's encyclical letter, *Humanae Vitae* (On the Regulation of Birth), the U.S. Conference of Catholic Bishops (USCCB) is making available a special 50th anniversary edition that includes reflections from succeeding popes on the prophetic teaching that honors the spiritual and sensory elements found in conjugal love.

19. května šest blahoslavených bude svatořečeno 14. října tohoto roku. Mezi nimi je papež Pavel VI. a arcibiskup Oscar Arnulfo Romero, mučedník.

19. května v sobotu byl v pražské katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha vysvěcen nový pomocný biskup Zdenek Wasserbauer. Stávající generální vikář pražské arcidiecéze tak ve službě doplní kardinála Dominika Duku OP a biskupa Václava Malého.

20. dubna na červnové konzistoři jmenuje papež František 14 nových kardinálů. Oznámil to na slavnost Seslání Ducha Svatého po modlitbě Regina Caeli na svatopetrském náměstí.

18. května všech 34 chilských biskupů složilo svůj apoštolský úřad do rukou Svatého otce. Stalo se tak po třídenním setkání, při kterém s papežem probírali výsledky šetření kolem případů zneužívání mladistvých v chilské církvi.

21. května today marks the first celebration of the Feast of Blessed Virgin Mary, Mother of the Church, instituted early this year by Pope Francis.

23. května kardinál Dominik Duka obdržel při pouti v Ostřihomi, kterou podnikl s duchovními Arcibiskupství pražského, vyznamenání Střední kříž s hvězdou řádu za zásluhy Maďarska.

24. května papež František připomněl, že se dnes slaví svátek Panny Marie, pomocnice křesťanů, která je obzvláště uctívána v čínském chrámu Šešan v Šanghaji. Svatý otec řekl, že tento svátek nás zavazuje, abychom byli duchovně nablízku všem čínským katolíkům, a vyzval věřící k modlitbám, aby „mohli žít svoji víru s velkorysostí a pokojem“ a „mohli činit konkrétní gesta bratrství, souladu a smíření v plném společenství s Petrovým následníkem“.

25. května proběhla “Noc kostelů”, připraveno bylo celkem 6 440 programů v celé České republice. Letošní rok byl jubilejní 10. Akce je ekumenická, účastní se ji různé církve působící na území ČR.

1. června Tomáš Halík, jeden z nejznámějších českých duchovních, oslaví 1. června 70. narozeniny.

NĚCO PRO ZASMÁNÍ

Přijímající pohovor:

“Jak dlouho jste pracoval na předcházejícím místě?” - “Osm let.”

“A proč jste odešel?” - “Přišla amnestie....”

Děkujeme za podporu české misie a Zvonu

v minulém období přispěli:

Elen Samek, Simon Mahler, Pat a Ed Babor, Milada Hanak.

Blahopřejeme k narozeninám

v měsíci červnu:

Marta Pope 6. června, Martin Hnízda 8. června, George Soyka 8. června, Helena Otypka 15. června, Petr Svoboda 17. června, Zdenek M. Nehybka 22. června, Petr Combs 26. června, Oto Bláha 29. června.

úmysly mší svatých v měsíci červnu 2018

datum	úmysl	dárce
3. června	Za celou rodinu Kowalyk	B. A J. Kowalykovi
6. června	Za + Věru Nikodémovou	manželé Sádlikovi
7. června	Za + rodiče Marii a Leopolda	Milada Hanak
10.června	Za + otce Antonína Kocurka (1. výročí)	rodina Kocurkova
12.června	Za + sestru Marii Pavlicovu	Božena Smrčka
13.června	Za + Petra Bunžu	manželé Weirichovi
17.června	Za + otce Libora Klewara	manželé Novotní
20.června	Za + manžela Josefa Zolmana	Jaroslava Zolman
24.června	Za krajanskou rodinu	
27.června	Za + Eduarda Venhudu	manželé Sádlikovi

ZVON vydává Czech Catholic Mission in NYC, Inc 110-06 Queens Blvd. Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959 - šeky na podporu pro časopis a misi: Czech Catholic Mission in NYC - na mše svaté: Rev. Antonín Kocurek - Krajanské bohoslužby jsou každou neděli v 10.30 am v dolním kostele Panny Marie Karmelské 23-25 Newtown Ave, Astoria NY příležitost ke sv. zpovědi před i po mši svaté. Po bohoslužbách následuje společné pohoštění v Parish Hall - adresa českého kněze: Rev. Antonín Kocurek, 110-06 Queens Blvd., Forest Hills, NY 11375 Tel: (718) 575 8959 - E-mail: zvonnews@gmail.com web: www.zvon.info Slovenská mše sv. každou neděli v 10.30 u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.) <http://www.slovenskykostol.com>

Heliodor Píka se narodil 3. července 1897 v rodině venkovského koláře ve Štítině na Opavsku. Podle tehdejšího zvyku dostal chlapec jméno podle řeckého biskupa Heliodora, jehož jméno připadalo na den narození. Ze šesti dětí mohlo studovat jen jedno a štěstí tenkrát přálo Heliodorovi. Stal se studentem opavského gymnázia. Maturitu vykonal 19. července 1915, ale místo plánovaných studií farmacie na Univerzitě Karlově, byl v říjnu 1915 při mobilizaci odveden jako jednoroční dobrovolník do rakousko-uherské armády.

Jako praporčík a velitel roty odjel transportem na ruskou frontu, ale již 24. července 1916 přešel do ruského zajetí. Dostal se až do Kazaňské gubernie, kde se v zajateckém táboře přihlásil do vznikajících československých legií. Byl jedním z prvních legionářů, už 24. září 1917 nastoupil cestu do Francie. Se svým plukem prodělal těžké boje v Ardénách, dokonce i otravu bojovým plynem. Do vlasti se vrátil 9. ledna 1919 jako poručík francouzských légii.

Tvořící se Československá armáda potřebovala kvalitní velitele a tak se ministerstvo rozhodlo vyslat mladé důstojníky do vojenských odborných škol ve Francii. Mezi nimi byl nadporučík Píka. Jeho mimořádné vojensko-strategické schopnosti ho přivedly na vojenskou školu do Saint Cyr, kde vystudoval jak pěchotní vojenskou školu, tak válečnou akademii. Po praxi na zemském vojenském velitelství se ocitl na ministerstvu národní obrany a byl jmenován vojenským atašé pro Rumunsko a Turecko se sídlem v Bukurešti. Tam působil od roku 1932 do roku 1937.

Po německé okupaci Československa opustil koncem března 1939 protektorát. Benešovou vládou byl pověřen, aby vedl odboj proti Němcům na Balkáně. Zachránil stovky československých občanů, kteří přehali z protektorátu. V říjnu 1940 byl sám zatčen, ale podařilo se mu uprchnout do Istanbulu. Prezidentem Benešem byl pak pověřen vedením vojenské mise v Sovětském svazu, kam odjel v dubnu 1941. Významně se podílel na vybudování československé jednotky v SSSR a v roce 1943 byl jmenován do hodnosti brigádního generála. Po skončení války byl povýšen na divizního generála a zastával funkci zástupce náčelníka hlavního štábu.

V době únorového puče byl generál Píka nemocen. V březnu 1948 se musel podrobit ve vojenské nemocnici v Praze operaci žlučníku. V průběhu rekonvalescence byl na rozkaz generála Reicina zatčen a vyslýchán. Trestní oznámení pro podezření z velezrady bylo předáno vojenskému prokurátorovi 12. května 1948. Na zasedání vojenského komitétu ústředního výboru komunistické strany bylo 21. ledna 1949 rozhodnuto o konání přelíčení u Státního soudu v Praze a byl schválen rozsudek - trest smrti.

Žádosti o milost prezident Klement Gottwald nevyhověl, rozsudek byl vykonán v časných ranních hodinách 21. června 1949 na dvoře plzeňské věznice na Borech. Generál Heliodor Píka byl spolužákem francouzského prezidenta de Gaulla, a když byl popraven, byl ve Francii vyhlášen jednodenní státní smutek.